

Gældende Bestemmelser angaaende urigtige Varebetegnelser m. m.

Af Registrator af Varemærker *H. Holten-Nielsen*.

Den Udvikling, Produktionen og Omsætningsvirksomheden overalt har gennemgaaet i den sidste Menneskealder, har medført, at der herhjemme, ligesaavel som andesteds, er opstaaet talrige Misbrug, som under de tidligere mere begrænsede Vilkaar enten slet ikke eksisterede eller i hvert Fald i saa forsvindende ringe Grad, at deres Modarbejdelse ikke krævede særlige Foranstaltninger. I fremtrædende Grad viser det sig paa Konkurrencens Omraade. Usandfærdigheden er her i høj Grad taget i Forretningslivets Tjeneste. Og det har derfor været nødvendigt for Lovgivningsmagten at gribe ind snart paa det ene, snart paa det andet Omraade for at regulere Forholdene, dels af Hensyn til Køberne, Forbrugerne, dels af Hensyn til selve de Næringsdrivende, der ere Genstand for den med uhæderlige Vaaben førte Konkurrence. Naar det er lykkedes en Forretningsdrivende at oparbejde en Virksomhed, der paa Grund af dens Varers Godhed o. lign. har vundet Tillid hos Forbrugerne, dukke Konkurrenterne snart op og søge ved mere eller mindre hæderlige Midler at drage Kunderne til sig. Disse søges skuffede ved Anvendelsen af f. Ex. et Forretningsnavn, der ligner den ældre Forretning, ved Benyttelse af Varemærker, der ligne dennes, ved urigtige Anbringender om Varens Tilvirkningsmaade, Frembringelsessted, Art, Stof, ved urigtige

Anbringender om Anbefalinger, ved overdrevne Anbringinger o. s. v. Den Konkurrence, der saaledes paaføres en enkelt Næringsdrivende, kan naturligvis ogsaa ramme hele Grupper eller Klasser af disse. Efterhaanden som de paagældende Misbrug ere blevne følelige, har Lovgivningsmagten maattet skride ind. I det følgende skal Opmærksomheden henledes paa de vigtigste Bestemmelser, som ere blevne fastsatte paa det her omhandlede Omraade. Af Lovbestemmelsernes Indhold vil det ses, at det ikke er nogen udtømmende Lovgivning, der findes paa dette Omraade, men at Bestemmelserne ere blevne til, efterhaanden som Trangen til dem kom til Stede.

Ved Lov om Beskyttelse af Varemærker af 11. April 1890 aabnes der enhver, der her i Riget driver Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjergværk, Handel eller anden Næring, Adgang til — ved Siden af den ham tilkommende Ret til som Varemærke at benytte sit Navn eller Firma eller Navnet paa en ham tilhørende fast Ejendom — at erhverve Eneret til at benytte særlige, til Anbringelse paa selve Varen eller dens Indpakning bestemte Varemærker for i den almindelige Omsætning at adskille sine Varer fra andres. Ved de herhenhørende Bestemmelser er imidlertid kun taget Sigte paa at værne den hæderlige Næringsdrivende mod en enkelt Art af de Misbrug, ved hvilke mindre nøjeregnende Konkurrenter søge at trænge ind i andres Kundekreds. Trangen til yderligere Værn har derfor fremkaldt forskellige andre Lovbestemmelser angaaende beslægtede Forhold.

En almindelig Bestemmelse om dette Emne findes i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 § 278, der belægger den med Straf, der forfalsker Varer, eller som falskelig forsyner Varer eller andre Genstande med et offentligt Stempel eller Mærke, der skal afgive Borgen for sammes Ægthed eller Godhed, eller som svigagtigt tilvender sig sligt Stempel eller Præg paa Genstande, der ikke egne sig dertil, saavel som den, der uhjemlet anbringer andres Mærke eller Stempel paa

Varer, der ere af væsentligt ringere Beskaffenhed end den, som Stemplet eller Mærket antyder. En mindre Straf er derhos fastsat, naar de Varer, hvorpaa andres Mærke eller Stempel uhjemlet er anbragt, ikke er af nogen væsentlig ringere Beskaffenhed, saavel som med Hensyn til mindre, i Smaahandelen forefaldende Vareforfalskninger, ved hvilke kun ubetydelige Tab tilføjes nogen. Efter denne Bestemmelse er f. Ex. straffet Levering af skummet Mælk i Stedet for sød Mælk, jfr. Højesteretsdomme af 20. Januar og 27. April 1891, Ugeskrift for Retsvæsen, Side 384 og 672.

Her kan ogsaa nævnes Straffelovens § 251, hvorefter som Bedrageri anses ved falske Foregivender at forlede nogen til at købe eller paa anden lignende Maade at modtage en Genstand for noget væsentlig andet og værdifuldere, end den er, og § 257, hvorefter hermed beslægtede svigagtige Handlinger kunde rammes. Efter sidstnævnte Bestemmelse straffedes ved Højesteretsdom af 17. December af 1891, Ugeskrift for Retsvæsenet, Side 269, Bestyreren af et Svineslagteri, der havde ladet amerikansk Svinefedt blande i det i Slagteriet selv afsmeltede Svinefedt, og som havde ladet denne Blanding sælge og af Kunderne betale som dansk Svinefedt af Slagteriets egen Afsmeltning.

Udenfor disse almindelige Bestemmelser giver Firma-loven af 1. Marts 1889 en vis Beskyttelse mod Misbrug af anden Mands Navn og Firma og hæmmer Brugen af vildledende Forretningsnavne; men Hovedbestemmelsen paa det her omhandlede Omraade findes i Lov om urigtige Varebetegnelser af 27. April 1894.

Ifølge denne Lovs § 1 er det forbudt til Forbrug eller videre Forhandling her i Landet at sælge eller falholde Varer, paa hvilke eller paa hvis Etiketter eller Indpakning, der — her i Landet eller i Udlandet — er anbragt en Betegnelse, som

enten indeholder en urigtig Angivelse med Hensyn til Varens Frembringelsessted, Art, Stof eller Tilvirkningsmaade eller dog er af en saadan Beskaffenhed, at den er

skikket til at bibringe en fejlagtig Antagelse i nogen af de nævnte Henseender, eller urigtigt angiver, at Varen er bleven belønnet ved Udstillinger eller forsynet med Attest eller Anbefalinger fra Myndigheder, eller urigtigt angiver, at Varen er eller har været Genstand for et dansk Patent, medmindre Angivelsen var rigtig, da Betegnelsen anbragtes.

Efter samme Lovs § 4 straffes derhos den, der udfører eller transiterer Smør, som ikke er tilvirket i Danmark, naar der paa Smørret eller paa dets Indpakning er anbragt en Betegnelse, som enten angiver, at Smørret er tilvirket i Danmark, eller indeholder et dansk Stednavn. Dog er det tilladt, naar Smør, som ikke er tilvirket i Danmark, udføres i hermetisk tillukkede, her i Landet pakkede Beholdere, at angive Danmark eller et Sted i Danmark som Pakningssted.

Ved Lovens § 6 forbydes det her i Landet at sælge eller falholde Varer, paa hvilke eller paa hvis Etiketter eller Indpakning er anbragt det i Genferkonventionen af 22. August 1864 omhandlede Mærke, det røde Kors, eller en til dette Mærke svarende Betegnelse eller Benævnelse.

Paa Skilte, i Bekendtgørelser, paa Regninger, Fakturaer eller andre Forretningsdokumenter maa derhos hverken uhjemlet benyttes sidstnævnte Mærke, Betegnelse eller Benævnelse, eller urigtigt angives Modtagelsen af Belønninger paa Udstillinger, Anbefalinger eller Attester fra Myndigheder for Varer, tilvirkede eller forhandlede af paagældende, eller at denne enten er Indehaver af dansk Patent eller Forhandler af Varer, beskyttede ved dansk Patent, jfr. Lovens §§ 6 og 5.

Endnu findes et Par særlige Bestemmelser, nemlig i Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. af 22. Marts 1897 og i Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 23. April s. A. Den førstnævnte Lovs Bestemmelser, hvorefter der er givet en Række særlige Forskrifter angaaende Fabrikation og Forhandling af Margarine, Oleomargarine og Margarineost, ere forment-

lig saa vel kendte af Tidsskriftets Læsere, at en Gengivelse er overflødig. Efter sidstnævnte Lovs § 6 kan Ansvar gøres gældende mod den, som i Afsætningsøjemed be- dragerisk efterligner eller forfalsker Levnedsmidler eller underkaster fordærvede Levnedsmidler en Behandling, der er beregnet paa at skjule deres fordærvede Tilstand, samt den, der vidende om, at et Stof er undergaaet nogen af de ovenfor nævnte Behandlinger, falholder det som Næringsmiddel, uden at dets særlige Beskaffenhed ved et paa samme anbragt tydeligt og forstaaeligt Mærke eller for Køberen ligesaa iøjnefaldende Maade udtrykkeligt er angivet.
